

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 14. Hæresis incestuosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

Sæculum XI. datenses, vani nominis umbræ, Religio-
A.C. 1065. nis Principes solum in provinciis, quæ
 sibi parebant, sine ulla in Rempublicam
 potestate, colebantur. Et quidem in
 provinciis solum suis, nam durabat divi-
 sio & schisma Musulmannorum, quorum
 magna pars Califam Fatimitam Cairi re-
 gnantem venerabatur. Qui vero illa
 tempestate in Ægypto imperabat, *Almu-*
stanfer Billa vocabatur.

Togrulbec naturæ debitum solvit an-
 no Hegiræ quadringentesimo quinquage-
 simo quinto, Jesu Christi millesimo sexa-
 gesimo tertio, magno animo Princeps,
 & Regibus formidandus. Defuncto suc-
 cessit ex fratre *Jasfer-beg* nepos Maho-
 met, cognomento *Olub-Arselan*, qui an-
 nis novem imperans, Regni fines in Sy-
 ria protulit. Hæc familia exinde pro-
 spera fortuna usa Imperium condidit, quo
 majus, ex quo Musulmannorum nomen
 audiri cœperat, nunquam extitit.

§. XIV.

Hæresis Incestuosorum.

In Italia orta est Disceptatio, cujus ori-
 ginem Petrus Damiani in Epistola ad
 Joannem Cæsenatem & Archidiaconum
 Ravennatem data nobis refert in hunc
 modum: *Nuper Ravennæ fui, quod sci-*
tis, eamque civitatem periculoso errore
turbatam inveni. Orta de gradibus con-
sanguini-

sanguinitatis disputatione, viri illius ur-
bis sapientissimi congregati Florentinis
civibus se consulentibus responderant; se-
ptimam Generationem, quam Canones de-
signarent, accipiendam esse in hunc mo-
dum; computatis quatuor gradibus ex
una parte, & tribus ex altera legitimum
matrimonium contrahi posse. Ad stabi-
liendam falsam opinionem Textum ex In-
stitutionibus Justiniani afferebant: Non
licet accipere in matrimonium Neptem
fratris sui, aut sororis suæ, quamvis quar-
to gradu distet. Ex quo inferebant: si
neptis fratris mei a me quarto gradu di-
stat, sequitur, filium meum ab ipsa quin-
to, nepotem meum sexto, & pronepotem se-
ptimo distare. Illico ita argumentanti-
bis respondi, ut potui, atque novam banc
Hæresim auctoritate Canonum, si licet ita
loqui, ad nihilum contrivi. Quia vero
vultis, ut quæ tunc protuli, etiam literis
mandem, omnibus, in illo errore versan-
tibus, profutura, in re ista, sicut in omni-
bis aliis vobis obediam.

Sæculum XI.
 A.C. 1065.

Instit. lib. I.
 tit. 10. de
 Nupt. c. 3.

6. 1.

Tum Petrus Damiani ad ipsa causæ
 argumenta exponenda procedens, prin-
 cipium constans ponit, Propinquos ap-
 pellari & dici illos, quos Leges Civiles
 tanquam tales recipiunt, atque ad hæ-
 reditatem admittunt. Quod ut probet,
 falsam Decretalem Callisti Papæ citat.
 Inde postea infert; quia illi, qui septi-
 mo

Hist. Eccles. Tom. XV.

D

mo

Sæculum XI. mo gradu distant, ad successionem hæ-
 A.C. 1065. reditatis admittuntur, iisdem matrimo-

nio misceri non debere concedi. In me-
 dium adducit Arborem Genealogicam,
 quæ Libro Canonum inferebatur, & in
 qua sex gradus ex utroque latere pone-
 bantur, quod superfluum fuisset & inuti-
 le, si ex uno latere quatuor, & ex alte-
 ro tres gradus ponere satis fuisset. Citat

^{c. 4.}
Burch. VII. etiam aliquod Concilium Meldense, quod
^{c. 16. Ivo.} nullibi, quam in allegationibus Burchar-
^{IX. c. 51.} di, aliorumque Compilatorum, reperitur,
^{art. 35. q. 20.} & in quo diserte docetur, impedimenti
 propinquitatis usque ad septimam gene-
 rationem esse observanda.

Contra illud, quod Jurisconsulti ob-
 jiciebant, Petrus Damiani affirmat, mo-
 dum computandi gradus secundum Le-

^{c. 6.}
 Gradus con-
 sanguinita-
 tis. Canones uterentur, qui in eodem gradu
 omnes illos ponerent, qui a communi
 stipite æqualiter distarent, quocumque
 sint numero, cum econtra Leges tot
 gradus computarent, quot personæ ge-
 nitæ numerarentur, semper communem
 stipitem repetendo. Credit, computa-
 tionem Canonicam illo modo niti, quo
 in Sacra Scriptura generationes nume-
 rantur. Sed optime probat discrimen

^{c. 7.}
Lib. XII.
^{ep. 31.} inter computationem civilem & canoni-
 cam ex S. Gregorii auctoritate, quæ ipsi
 objiciebatur. Nam S. Gregorius nulla
 decla-

declarat matrimonia consobrinorum, & nihilominus Anglis in quarto gradu propinquis matrimonia contrahere indulget; ergo Legibus civilibus non consentit, quæ consobrinos in quarto consanguinitatis gradu collocant. Quando personæ nuptias inire volentes inæquali distant gradu, veluti si una in sexto & altera in septimo, Petrus Damiani putat, rationem habendam esse gradus propinquioris, & prohibitum esse matrimonium; quod tamen S. Sedis judicio definiendum relinquit.

Hac lite ad Alexandrum II. Papam brevi delata, Quæstionem examini subijci jussit in Concilio Romæ in Laterano celebrato, ad quod præter Episcopos & Clericos diversarum provinciarum Judices convocavit. Legum & Canonum ratione diu pensata patuit, diversitatem in numerando affinitatis gradus inde proficisci, quod Leges & Canones diversam tractent materiam. Nempe, Leges horum graduum rationem habent propter successorem in hæreditate, Canones vero propter matrimonium. Itaque quia Hæreditas ab una persona ad aliam devenit, Imperator in qualibet persona unum gradum constituit. At quia duæ requiruntur personæ ad contrahendum matrimonium, Canones duas personas in uno gradu posuerunt. Justinianus non definiuit quo-

D 2

usque

Sæculum XI.

A.C. 1065.

Sup. lib.

XXXVI.

S. 38.

c. 9.

35. q. 5. c. 2.

tom 9. Conc.

p. 1140. &

1181.

Diversitas

inter Jus Ca-

nonicum &

Civile.

Sæculum XI. usque Cognatio extendatur, sed dixit,
A.C. 1065. plures gradus, quam sex illos a se com-

Instit. l. IV. memoratos, computari posse. Verum
tit. 6. de Canones post septimam generationem
grad. cogn. nullam amplius cognationem compu-
s. 7. tant. Utraque computatio in effectu

eadem est, quia duo gradus civiles unum
gradum Canonicum efficiunt, ita ut fra-
tres, qui secundum Leges in secundo
gradu collocantur, secundum Canones
in primo gradu positi sint, ita etiam con-
sobrini & patruales secundum Leges in
quarto gradu, secundum Canones in se-
cundo computantur. Eadem est de ce-
teris ratio.

Hæc omnia referuntur in Epistola
ep. 38. Decretali, a Papa in hac causa ad Episco-
pos, Clericos, & Judices Italiæ data, in
qua ut diversam rationem numerandi
gradus secundum Leges & secundum
Canones confirmet, adducit auctoritatem

Greg. lib. S. Gregorii in Epistola ad S. Augu-
XII. ep. 31. stinum Angliæ Apostolum. Quia vero
interro. 5. 6. aliqui hac epistola abutentes dicebant,
S. Gregorio permittente, matrimonium in
tertio vel quarto gradu licite iniri posse,

Lib. XII. Papa Alexander epistolam citat ad Feli-
ep. 33. cem Messinensem datam, in qua legitur,
quod fuisset indulgentia singularis Anglis
Neophytis concessa. Sed hæc epistola
S. Gregorio perperam tribuitur. Cete-
rum tam in ista Decretali, quam in alia
episto

epistola de eadem materia speciatim ad Sæculum XI.
 Clericos Neapolitanos data, iisdem uti- A.C. 1065.
 tur argumentis, quæ Petrus Damiani in
 Tractatu suo adhibuerat; unde ipsius in ep. 27.
 primis consilium de hac quæstione requi-
 situm fuisse videtur. Tandem Conci-
 lii Romani & Epistolæ Decretalis Defi-
 nitio est, Cognationis gradus secundum
 antiquum Ecclesiæ morem numerari de-
 bere, atque sub anathematis commina-
 tione prohibetur, ne Fideles nuptias ce-
 lebraturi hos gradus alio modo compu-
 tent.

Hic error circa matrimonia Hæresis
 Incestuosorum dictus est, ad quem con-
 demnandum Papa duo Concilia uno an-
 no, qui millesimus sexagesimus quintus
 fuisse creditur, celebravit. Nam duo
 Concilia fuisse habita, eorumque per- Opusc. 12.
 exiguum extitisse fructum, ex Petri Da- c. 29.
 miani testimonio discimus, dicentis:
Num vidimus unicum ex tot millibus ho-
minem, qui incesti fœderis vincula abru-
perit? num saltem aliquis ab ingressu in
Ecclesiam abstinuit, ne crimina crimini-
bus cumularet? quis autem Fidelium se
Incestuosorum societati, quis communio-
ni & familiaritati subtraxit? omnes
itaque excommunicatione a Sacra Sede la-
ta involvuntur. Heu! sæpissime vide-
mus, virum uxori nobili, pulchræ, aut
opulentæ, conjunctum, præcipue si ex ea

Sæculum XI. *liberos genuerit, malle Deum deserere,*
A.C. 1065. *quam exoptatum conjugium. Ex adver-*
sa parte, si cui uxor sua oneri est, Genea-
logiam comminiscitur, mortuos testes ad-
bibet, & conficto cognationis titulo im-
petrat, ut legitimum matrimonium dis-
solvatur.

§. XV.

Abusus in Excommunicando.

Lib. I. ep. 12. **I**nde Excommunicatio contemnebatur,
 quod hoc fulmen spirituale frequen-
 ter nimis emitteretur. Qua de re Pe-
 trus Damiani conqueritur in epistola
 quadam ad Alexandrum Papam data, cu-
 jus verba sunt: *In omnibus ferme episto-*
lis Decretalibus anathema dicitur Refra-
ctariis futuris; unde innumeris animabus
ingens damnum accersitur, cum eis occa-
sio ponitur lubrica in mortem æternam
ruendi, priusquam notaverint, se vel le-
vem errorem admisisse. Ita insidiæ struun-
tur Fidelibus, se recta semita ingredi
credentibus. Major longe pœna instigi-
tur, quam in Judiciis Principum Sæcu-
larium, in quibus rei vel libertate pri-
vantur, vel omnibus Bonis, vel iisdem
multa injungitur. Sed in Foro Ecclesia-
stico ob culpam levissimam Christiani ab
ipso Deo separantur. Ita omnia peccata,
Stoicorum antiquo errore, æqualia æsti-
man-